

Derpå foretoges:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsyng (vedrørende ændring af kommunehjælpsgrænsen, bestemmelserne om pristalsregulering m. v.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1133, fremsættelsen i tidenden sp. 1904).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Andresen: Det er klart, at gennemførelsen af ændringerne i folkeforsikringsloven med det nye folkepensionsbeløb o.s.v. måtte medføre ændringer i lov om offentlig forsyng. Der findes en række berøringspunkter for de to love, og det er rimeligt, at en ajourføring nu finder sted.

Der findes i det foreliggende lovforslag fra socialministeren forslag om en række ændringer, der væsentlig drejer sig om 3 ting, nemlig for det første en række formelle eller redaktionelle ændringer, for det andet en ændring i pristalsreguleringsbestemmelsen og endelig fastsættelse af nye grænser for ydelse af kommunehjælp.

Til det første, de rent formelle ændringer, skal jeg ikke knytte nogen bemærkning, idet jeg går ud fra, at den gennemarbejdelse, der er foregået i socialministeriet, er fulgt op, således at man har fået de nye betegnelser ind overalt.

Hvad pristalsreguleringen angår, er det rimeligt, at man foretager en forenkling. Der findes visse områder i forsorgsloven, der helt falder sammen med folkeforsikringsloven, f. eks. normalbidragene og børnetillæggene, og da man i folkeforsikringsloven overalt har gennemført et nyt udgangspunkt for pristalsreguleringen, nemlig pristallet for januar 1956, 410, er det rimeligt, at man gennemfører den samme bestemmelse i forsorgsloven, så at reguleringen af normalbidragene og af indtægtsgrænserne for forudbetaling af børnebidrag fastsættes efter samme pristal, januar 1956. Jeg kan anbefale denne ændring.

Det tredje forhold er ændringen af grænserne for ydelse af kommunehjælp, og det er vel nok det væsentligste ved det foreliggende lovforslag. Det drejer sig om ydelse af supplerende hjælp til folk, der får arbejdsløshedsunderstøttelse, endvidere om de samlede ydelser, der kan gives til underhold

under kommunehjælpsbestemmelserne, og endelig om det rådighedsbeløb, kommunerne har til særlige ydelser i tilfælde af sygdom, til huslejetilskud, brændselstilskud eller lignende.

Man har hidtil for den supplerende hjælp til arbejdsløshedsunderstøttelse haft den regel, at kommunerne havde et beløb til rådighed, der udgjorde 5 pct. af antallet af arbejdsløshedsdage multipliceret med den „gennemsnitlige aldersrente pr. dag“.

Socialministeren foreslår nu at fastsætte selve dagpengebeløbene i loven. Jeg må gå ud fra, at det er sket for at forenkle, når man på dette felt ikke har valgt en procentvis andel af folkepensionsbeløbet, men ganske simpelt har ajourført de gennemsnitlige dagpengebeløb, man hidtil har benyttet, efter pristallet for januar 1956, 410, og jeg kan også anbefale, at man gennemfører denne ændring.

Så kommer jeg til grænsen for ydelse af kommunehjælp. Man har hidtil som grænse for, hvad der kunne ydes i samlet kommunehjælp, benyttet aldersrentebeløbene, d. v. s. grundbeløbet plus rentetillæg plus børnetillæg. Det er vist ikke nogen overdrivelse, når jeg siger, at det har voldt vanskeligheder mange steder; de, der har forbindelse med de sociale udvalg, vil vide, at det har været svært at klare sig inden for de grænser, der har været fastsat i den hidtidige lovgivning. Af bemærkningerne til lovforslaget kan man se, at det højeste beløb f. eks. i København på nuværende tidspunkt er 3 732 kr. for en familie uden børn.

Enhver vil kunne se, at det må være svært for dem, der skal leve af et sådant beløb, for dem, der er tvunget til at leve af kommunehjælp, og jeg føler trang til at udtale mit partis tilfredshed med, at grænsen nu sættes i vejret i takt med den forhøjelse, der har fundet sted i folkeforsikringsloven med de nye folkepensionsbeløb.

Grænsen foreslås nu sat til 85 pct. af folkepensionens grundbeløb. Det vil betyde, at grænsen i København vil komme til at ligge på 4 345 kr., i købstæderne på 4 120 kr. og i landdistrikterne på 3 784 kr. for en familie uden børn. Det er en forhøjelse i forhold til det hidtidige, men enhver vil sikkert erkende, at de beløb, der derved